

Dér er måske forskellen mellem hr. Kim Andersens parti, Venstre, og mit og regeringen, at det med arbejdsmiljøet aldrig rigtig har været noget, der interesserede Venstre. Det har aldrig rigtig været noget, Venstre har været optaget af. Det skal altid gå hu hej, det skal effektiviseres, og det med medarbejderne kommer i tredje række. Det var også derfor, Venstre stemte imod de udmærkede forslag, regeringen aftalte i forbindelse med finansloven. Det så vi jo her i Folketingssalen.

Jeg er også nødt til at sige til fru Lillelund Bech, at det er Venstre, der skaber utryghed om den her diskussion. Det er partiet Venstre, og alle de mange spørgere, der er til stede her i dag.

Jeg synes på sin vis, at debatten i dag fuldstændig krystalklart har afklaret – i virkeligheden som en tilståelsessag – at Venstre stadig væk mener, at man kan spare 26-30 mia. kr. gennem udlicitering og effektivisering i den offentlige sektor. Jeg synes, det er chokerende.

Hr. Henrik Sass spurgte, om jeg kunne bekræfte, at Venstres næstformand har givet udtryk for, at der kan spares 6-9 mia. kr. gennem udlicitering i den statslige sektor. Sådan har jeg også opfattet det, dels i medierne og dels på anden måde. At forestille sig det i den statslige sektor ligger uden for realiteternes verden og kan kun tilvejebringes ved massive afskedigelsesrunder, der ikke vil være ansvarlige, hvis staten skal kunne fungere.

Til hr. Kristian Jensen igen: Jeg er glad for, at hr. Kristian Jensen nu tager sine besynderlige udtalelser fra før tilbage. Hr. Kristian Jensen kunne jo kigge lidt på sine egne støttepædagoger, hvis det endelig skal være; der er jo ikke mangel på dem i dag.

Men jeg skal sige til hr. Kristian Jensen, at side 59-referencen vedstår vi os naturligvis; der er ingen problemer i det. Forskellen mellem hr. Kristian Jensens parti og regeringen er, at Venstre har en opfattelse af, at man kan spare store, massive beløb, der ligger uden for ansvarlighedens grænser.

Jens Rohde (V):

Statsministeren bliver ved med at snakke om de der 26 mia. kr. Vi siger bare, at der er mange måder, man kan finansiere udfordringerne på i fremtiden. Andet vil jeg sådan set ikke sige til det. Statsministeren har tilsyneladende en lidt selektiv hukommelse, for han vælger hele tiden at dele det op i hvert enkelt emne – så er det lige

pludselig dér og så lige pludselig dér, selv om statsministeren burde høre, at sådan er det ikke.

Jeg vil godt høre statsministeren, om han, når han nu taler om, at vi ikke beskæftiger os med arbejdsmiljø i Venstre, og at arbejdsmiljøet bliver dårligere i privat regi, er uenig med Lillian Knudsen, formand for Kvindeligt Arbejderforbund i Danmark, der bl.a. til Information har sagt: »Rengøringsfolk i offentligt regi er ofte i bunden af hierarkiet uden den store ledelsesmæssige opmærksomhed, men når man er ansat i et privat rengøringsfirma, så er man frontmedarbejder, der løbende bliver videreuddannet, og virksomheden vil ofte have bedre arbejdsredskaber, fordi den ikke laver andet end rengøring«. Er statsministeren uenig med fru Lillian Knudsen i det?

For at vi kan få en lidt mere fuldkommen diskussion, kunne statsministeren så ikke nævne et par positive eksempler på udlicitering i Danmark? Statsministeren er dog statsminister.

Jens Hald Madsen (V):

Kan statsministeren vedrørende arbejdsmiljøet i den private sektor dokumentere, at sandsynligheden for at blive nedslidt er større i den private sektor end i den offentlige sektor?

Og igen fik jeg ikke svar på det helt centrale: Er det ordreafgiverens ansvar at sikre, at arbejdsmiljøet er i orden? Det kan da godt være, at Aalborg Kommune har lavet 21 ringbind, men de har jo tilsyneladende ikke været i stand til at sikre kvaliteten og arbejdsmiljøet.

Derfor er det jo helt afgørende, at man som udbyder er i stand til at udarbejde et udbudsmateriale – uanset om det er 21 ringbind eller 50 ringbind – og at man er i stand til at fastholde sit ansvar, nemlig at sikre medarbejderne, at de ikke bliver nedslidte. Er det ikke korrekt?

Kim Andersen (V):

I det afsnit i statsministerens nytårstale, hvor statsministeren beskæftigede sig med udlicitering, nævnte han tre grupper på arbejdsmarkedet, som var udsat for nedslidning som følge af dårligt arbejdsmiljø på grund af udlicitering.

Statsministeren nævnte rengøringsassistenter, buschauffører og slagteriarbejdere. Jeg er en tålmodig mand, vil jeg gerne sige til statsministeren, og jeg spørger nu for fjerde gang, om statsministeren vil nævne over for mig, hvad det er for nogle slagteriarbejdspladser, der har været genstand for udlicitering. Jeg forstår, at statsministeren ikke vil svare på spørgsmålet, og jeg må